

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 54. de affectu compassionis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Osca 2. & nihil odisti eorum qua fecisti quomodo igitur non diligam te Deus meus, fortitudo mea, quando sponsabis me tibi in iustitia, & iudicio, & misericordia. Utinam magne Deus zelotes, Deus emulator nullius alterius rei amor occupet cor meum, sed toto corde tibi adhaream & in pace in idipsum (quoniam tu Princeps es, & Auctor pacis) dormiam & requiescam. Amen.

JACULATORIÆ.

- Pfalm. 143. **D**omine, quid est homo, quia sic N. verè innotuisti ei, aut filius Iacobi 4. hominis, quia reputas eum? Ecce enim ventus est vita nostra, & vapor ad modicum parens.
- Pfalm. 112. Quis sicut Dominus Deus noster qui in altis habitat, & humilia respicit in celo & in terra? Ecce cor contritum & humiliatum, O. Is. su respice in me.
- Roman. 11. O Altitudo divitiarum sapientia & scientia Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius & investigabiles via eius.
- Pfalm. 118. O Sapientia aeterna, da mihi intellectum, & scrutabor mirabilia de lege tua, sine te enim nil possum facere.
- Pfalm. 70. Obsecro te per charitatem tuam, ut considerem mirabilia, & memorer iustitia tua solius.
- Pfalm. 16. Non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum custodi vias nostras.
- Pfalm. 8. O Domine Dominus noster, quam admirabile est hic nomen tuum & in uniuersa terra.
- Pfal. 88. Tui sunt cali, & tua est terra, & in manu tua omnes fines terre, fac de me beneplacitum tuum.
- Galat 2. Vivo ego jam non ego. vivis vero in me Christe Ies v, & ego tibi, Deus cordis mei & omnia.

CAPVT LIV.

De affectu Compassionis & modo eum exercendi.

Hic exerceri potest, & debet potissimum in Meditatione Passionis Domini, etiamsi in variis locis vitæ Christi Domini, idem etiam sit locus. & quoties consideramus quantis injuriis à peccato ribusa fficiatur. pro hac Primò considera quis patiatur.

Secundò, quo pacto hæc in te sentire debeas, utpote patienti amore, cognatione, & aliis infinitis titulis conjuncto.

Tertio,

Tertiò, quomodo in te, & in aliis impedire queas peccata, & imperfectiones emendando, ne patiaris, cui tanta debemus, Deus noster.

Quartò, offer te vicissim ad tolerandum quæcumque placita fuerint divinæ bonitati, & gratias age, ac tantum benefactorem (plus est enim pati pro aliquo, quàm facere) magno amore complectere.

Exercitium brevius Compassionis.

QUID video, quid audio? Deus, & nature Auctor, Rex meus, et Dominus, et pastor, patitur pro me, pro me! an capio me & credo? Deo patiente pro me gemuit orbis, calum luget, Angeli pacis amarè flent, et saxa dolore rumpuntur, & velum templi scinditur, & ego vix commoveor? et necdum deducunt oculi mei lacrymas, ut plangam super te, sicut mater solet super unigenitum? Obstupescite cali super hoc, Rex meus, & Deus meus, & Pater meus, et amicissimus meus, sponsus animæ meæ, tam indigna, tam multa patitur, et ego non compatiar, filius Patri, servus Domino, miles Regi immortalis, qui pro me mortalis factus ut ego aternis fruam deliciis, patitur ut ego eximar aternis tormentis, et non compatiar? Liceat mihi, ô Domine **JESV**, dicere; Baptismo hoc habeo baptisari propter te, et quomodo coarctor donec perficiatur in me, donec sentiam in me, ô Pater eterne, quod et in Christo **JESV**? O **JESV**, quàm verè dixit ille: Parvulus datus est nobis, verè datus, et in laboribus fuisti pro me à juventute tua. Ego etiam tua misericordia in flagella paratus sum pro te, ut aternum, aternum te laudem et amem, paratus sum quoniam tu es fortitudo mea, refugium, et liberator meus. Amen.

Isaia 33.

Ierem 6.

2. Reg. 1.

Ierem, 20.

Luca 12.

Philip. 2.

Psal. 87.

Psa. m. 37.

Exercitium affectus compassionis.

VERANE hæc sunt Deus meus qua te pati longanimiter audio, quæquæ video te tam amanter sustinere? si vera credo, cur non contremisco et ardeo amore simul, et dolore? doleo super te mi bone **JESV**, doleo et eò magis, quòd ego vermis, et ci-

V V

nis

Rom. 8.

nis, & quod his peius est, peccator (qualis autem, & quantum tu nosti) quidd ego te tanta pati video, & quidd corde lapideo ista non uti debeo, sentio. numquid sic scriptum, si compatimur tibi, & conregnabimus? scio, & quis sis scio; amor meus es, frater meus primogenitus in multis fratribus, & ego minimus tuorum; sed tamen tuus sum, & ultrò ex summo amore mei pro me hac pateris, & quid ego? Operuit confusio faciem meam, quia non sentio, uti volo dolores tuos, & injurias tuas. Compatererne malefico, & cani sic miserando? ita: & tibi? Eheu addam afflictionem afflicto te pore, languore? Peccata enim mea sicut onus grave gravata sunt super te.

Psal. 68.

Psal. 37.

IESVS.

Homo.

Ioan. 6.

Fili mi, si compati non vis mihi, tibi compatere & misereere anima tua. O IESV mi, bone IESV, obsecro te quid dicis aterna bonitas, durus est hic sermo. Egone nolim condolere, aut te amare potius? volo, & infinities, & in aeternum. Non possum non amare te, & condolere tibi, ut fratri pro me patienti (ita enim me dignatus appellare) quid dico fratri? nonne Pater meus es tu, qui totius prodigum cum lacrymis pra gaudio recepisti?

IESVS.

Homo.

Apoc. 19.

Hebr. 7.

Hebr. 1.

Ibidem.

Si ergo Pater tuus sum, à quo omnia habes. si tui amantissimus sum, ubi est amor meus? Tu scis Domine mi; doleo super te Deus meus, doleo super te spreto ferè ab universo orbe, & contempto tot peccatis, tamquam si non esses, & in passione ita afflicto quasi esses opprobrium hominum, & abjectio plebis. Tu gloria nostra, Rex Regum & Dominus dominantium. Tu nobis Pontifex sanctus, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior caelis factus. Tu splendor gloria, & figura substantiae Patris. Tu portas omnia verbo virtutis tuae, & sedes ad dexteram maiestatis in excelsis; & utinam non à me ab hoc momento in aeternum patereris! ego sum qui peccavi & erravi, & pro festuca vendidi te! pro bulla contristavi, & in agoniam constitui, flagellavi, coronavi, & rursus te mihi met crucifixi. Sed ecce doleo ex amore vehemente, & me offero, ut compatiar tibi, tecum contemnar, omni solatio, & affectu humano priver. Deus bone, si hac parum sentio, nonne (horresco referens) parum amo, omnia amore dignissimum? summe ergo filius tuus si non sentio? spero gratiam tuam, spero equidem, sed quia non ut volo amo, & sentio

Contritio.

mala

mala tua, vereor eheu ne spurius sim, quem tam parùm tangit amor tui, & commiseratio!

Quomodo non est, qui consoletur te, ex omnibus charis tuis Deus meus? sed amici & proximi tui, etiam ego, longè recessus à te, & sicut populus sic & sacerdos? quæ membra non sentiunt capitis dolores? ò IESV tu caput meum es plenum rore sanguineo, & cincinnati tui guttis noctium & tenebrarum nostrarum, & ego sub spinoso capite membrum eheu delicatum? quæ sponsa non tabescit sponsi merore? Tu verò, bone IESV, sponsus sanguinum mihi es, & quod super hæc omnia tu Deus meus es, & omne bonum meum, & non compatior malis tuis? immò verò etiam contristo spiritum tuum, dum adspicis & vides si est intelligens aut requirens te: utinam sicut in Iobo, ita & in me latari posses, & dicere, Numquid vidisti servum meum quod non sit similis ei in terrâ, timens, & amans me? ubi tot sunt, qui irident, & contemnunt, & conculcant me. quis sapiens, & intelliget hæc? tu es frater meus infinitâ dignatione, & Pater amantissimus, & sponsus amabilissimus, & Deus totius consolationis, & ego non miserebor, & compatiar tibi sic contempto, sic illuso pro me: Complaceat tibi Domine, ut eruas me, Domine ad adiuvandum me respice, ut amem te toto corde meo, totâ animâ meâ. Tu enim Deus meus, & Rex meus, magnus super omnes Deos, cuius sicut ira resistere nemo valet, ita multò minus debet posse amor tui, qui hic, & ubique lucet, & urit, & vulnerat cor meum; sub quo merito curvantur qui portant orbem. Tu excelso celo potestate es, sapientiâ profundior abisso, æternitate longior terrâ, immensâ charitate latior mari: & tamen in passione tuâ redemptione meâ, ut video afflictus es, & humiliatus es nimis. Egre dimini filia Sion, & videte Regem gloriæ in diademate quo coronavit eum mater sua, & peccata mea. Verè dixit servus tuus, & magnus amicus tuus. Inter omnia opera Dei in quibus humana admirationis fatigatur intentio, nihil ita contemplationem mentis nostræ oblectat & superat, sicut Passio Salvatoris, de cuius omni potentiâ, quæ ei cum Patre unius, & equalis essentia, quoties, ut possumus, cogitamus, mirabilior fit humilitas, quàm potestas, & difficilius capitur divi-næ Majestatis emanatio,

VVZ

quàm

Psal. 37.

Osee 9.

Cant. 2.

Bernard.

Exod. 4.

Psal. 13.

Iob. 2.

Psal. 39.

Nemo testi-

tere debet

charitati

Dei.

Iob. 9.

Cant. 4.

Iob. 9.

Cant. 3.

Lc. 8.

quam servilis forma in summa profectione.

Isaia 53.
Psalm. 21.

Ita verè est dulcissime JESV, compati tibi debemus, si hæc attendamus, maxime si, quod pro me tu omnipotens, factus es quasi impotens, tu sapientia, quasi insipiens. tu infinita bonitas cum iniquis, & sceleratis deputata es, & factus es vermis, & non homo pro me vinctus, calcatus, consputus, illusus, cæsus, & vulneratus. Verène ita est, pro me hæc pateris? tu justus pro injusto, agnus pro lupo, bonitas pro scelerato? pro me? tu Rex regum qui verbo creasti omnia, & momento cum vis destruis omnia? Verène hæc credo, & ut credens operor? in æternum, in æternum non declinabo à mandatis tuis, nec minimo quidem peccato quantum poterò per gratiam tuam. Sed amo, & amabo te super omnia in æternum. Qui enim aliter poterò, quando sic Deus meus dilexisti me, ut filium tuum unigenitum dares in precium magnum, in cibum preciosum, & vitæ æternæ premium?

Fides viva
exercenda.
Psalm. 118.

Ioan. 3.

Applicatio
ad Communionem.

August.

Bernard.

Et pignus illius tu bone JESV, etiam hodie dare paratus es corpus, & sanguinem tuum. ita credo, ita spero, quid enim negare nobis potes, qui sic dedisti in mortem pro me animam tuam? & quid ego ultra in rebus creatis sperare possum, cum tu ultra te offeras mihi omne bonum? Utinam nullum aliud à te bonum unquam me trahat, vel distrahat cogitatione à te! tu enim dignus es, ut non cogitem nisi de te, qui sic mei curam geris in bonis & malis, velut si unius mei curam gereres. Hoc loquuntur mihi dona tua plurima N. sed magis vulnera tua, in quibus, ut in foraminibus petra utinam tuò lateat! & maneat anima mea, columba tua. Reddo tibi me sincero, & quanto possum amore, reddo tibi quod tuum est malè mutilatum. Utinam augere donum possem, sicut vis, sicut optas! gratias tibi ago Deus Pater, & tibi Christe JESV, tibi Spiritus sancte pro amore hoc vestro, in me æterno, amore tam gratuito, spontaneo, recto, singulari, mihi utilissimo exhibito à te, qui bonorum nostrorum non egēs, cuiq; nihil accedere potest. Vicsim ego amo, sed quantum? quantum equidem possum, nihilq; peto extrà te, aut præter te, aut unquam petam, aut optabo, fac de me secundum divinam voluntatem tuam. Si bona de manu tuâ accepi, debeo utique & cupio accipere mala de manu tuâ, ut compatiar, & regnem,

regnem, ut tecum novissimus hic sim, & sedeam tecum, & epu-
 ler in regno tuo. Ecce ego, paratum cor meum Deus, paratum
 cor meum ire extra castra, & improperium tuum portare, sequi
 te, & ferre crucem meam hanc N. & illa N. si oportuit te pati, &
 ita intrare in gloriam tuam, nec possum scio, nec volo, nisi sicut
 decretum est sapientissima bonitati tue, patiendo te sequi quid-
 quid volueris. Si grave fuerit, tu sortitudo mea, nec fines me ten-
 tari supra id quod possum: si durum, molestum, fortis erit per gra-
 tiam tuam ut mors, dilectio mea, & flumina spero tribulationum
 non obruent illam. Utinam omnia creata convertere possem in
 ardentissima corda, quale tuum illud erat, o beatissima Virgo
 Maria mater mea, & tuum dulcissime IESV, spes unica & salus
 mea. Illis te stringerem, & amarem, & nihil esse vellem inter
 omnia, ut tu esses omnia, & mihi omnia. In hac iam sum volun-
 tate uti spero, & testis es mihi in caelo Deus meus. cum curia tua,
 & ero per gratiam tuam in aeternum, & moriar tibi, ut tibi uni
 vivam in aeternum. Amen.

1. Cor. 10.

Cant. 8.

IACVLATORIAE,

O Anima mea, verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros
 ipse portavit: Tunc aeternae Deus pro me? O quomodo commendas
 mihi charitatem tuam!

Isaia 53.

Roman. 5.

Quid sunt plaga ista in medio manuum tuarum? eheu his plagatus
 es in domo mea, & eorum qui diligebant te.

Zach. 13.

An gratiam fidei sufforis mei oblivisci potero, qui dedisti pro me a-
 nimam tuam?

Eccli. 29.

Conspice timore tuo carnes meas, à iudiciis enim tuis timui: si enim
 in viridi ligno haec fiunt, in arido quid fiet?

Psalm. 118.

Luca 22.

Protektor noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui, o
 Pater aeternae: vox sanguinis filii tui clamet ad te de terra pro me.

Psalm. 83.

Genes. 4.

Verè languores nostros ipse tulisti, & labores nostros ipse portasti, &
 ego adhuc addam tibi, o charitas, o bone IESV dolorem peccatis meis?

Isaia 53.

Quis est iste qui ascendit de Edom tinctis vestibus de Bosra, iste
 formosus in stola sua, & gradiens in multitudine sortitudinis sua?

Isaia 63.

Tunc vulneratus propter iniquitates meas, & attritus propter sce-
 lera mea: & quomodo non gaudebo, cum dignus ero contumeliam pati
 pro nomine tuo. Rex meus & Deus meus?

Isaia 53.

Quid reliquum est, nisi ut qui vivat non sibi vivat, sed tibi, o IESV,
 qui pro nobis mortuus es & crucifixus.

1. Cor. 5.